

[Finansministeren.]

at tage det hensyn til grundbeskatningen, som man har gjort her. Vi kan jo ikke komme væk fra, at den kommunale ejendomsbeskatning er afhængig af ligningsforholdets størrelse og herigennem også af, hvor stor personbeskatningen er. Derfor kan en lav grundskyldpromille i mange kommuner være ledsaget af en høj personlig beskatning. Det må vel øve nogen indfyldelse på, hvordan beskatningen bliver af den indtægt, der flyder af afløsningssummen. Jeg har kun villet gøre disse bemærkninger, for at man kunne få lidt mere at tænke over i det udvalg, som nu skal nedsættes vedrørende dette problem.

Jeg forstod ellers på det ærede medlem hr. Fuglsang, at han hellere så, at man foretog en afløsning med det samme. Det er det sædvanlige: bare bruge af statens penge, så går det hele. Såvidt jeg kan skønne, ville det betyde, at staten måtte betale op til 2 mill. kr., så kunne man få det frie fiskeri.

Jeg vil af mange grunde ikke gå i detaljer med hensyn til en række af de rettigheder, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen iøvrigt var inde på. Jeg forstår, at vi her, regeringen sammen med det radikale venstre med tilslutning stort set af konservative og venstre, har fremlagt et forslag, efter hvis § 13 vi går ind for socialisering, og hvis dette er tilfældet, nærmer anskuelserne her i salen sig hinanden. Det kan jeg kun udtrykke min glæde over.

K. Axel Nielsen: Det er det ærede medlem frk. Helga Pedersen, der kalder mig frem. Spørgsmålet om rimeligheden i at afløse disse gamle privilegier, ekspropriere dem, om man vil, tror jeg ikke det ærede medlem frk. Helga Pedersen og jeg bliver enige om. Dertil er vore opfattelser af disse grundlæggende problemer for forskellige. Forsåvidt har det ikke noget egentligt formål at optage en principiel debat herom.

Jeg vil dog gerne rejse det spørgsmål, om ikke konsekvensen af det ærede medlem frk. Helga Pedersens standpunkt måtte være, at alle de gamle rettigheder og privilegier, der fandtes på 1849-grundlovens tid, skulle have været bevaret. Ville konsekvensen af det ærede medlems standpunkt ikke være, at vi ikke skulle have afløst len og

stamhuse, jagtretten o. s. v.? Dette rejser for mig spørgsmålet, om det ærede medlem står i det rette parti, for jeg er nok klar over, at venstre og dets forgængere har været tilhængere af, at disse gamle rettigheder skulle afskaffes. De konservative er også enige i dette. Det ærede medlem burde måske snarere tilhøre det gamle højreparti, men det er desværre, havde jeg nær sagt, afskaffet. Det ærede medlems stilling stemmer efter min opfattelse ikke med ånden i grundloven af 1849, men hvad værre er, den stemmer heller ikke med samfundets interesse i, at ålefiskeriet udnyttes så godt som muligt. Det er en kendsgerning, som det er påvist i kommissionsbetænkningen, at disse gamle privilegier lægger en hindring i vejen for den mest effektive udnyttelse af ålefiskeriet her i landet.

Om princippet for afløsningen og for erstatningens beregning har finansministeren givet det ærede medlem en besvarelse. Jeg kan ikke se, at man går nogen for nær. Ejeren får i renteindtægt den samme indtægt, som han hidtil har haft i leje, hvis han har udlejet, og udnytter han selv sin ret, kan han fortsætte dermed, så længe han lever, ja, den bevares i mindst 20 år. Man kan naturligvis rejse spørgsmålet om kommende generationers ret, men det er dog vist at gå for vidt.

Endelig mente det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at det vist var lovlig flot af mig at tage hrs. Bent Jacobsen til indtægt for forslaget og sig; at han på Foreningen af Skov- og Landejendomsbesidderes vegne har tiltrådt det. Jeg kan dog oplyse, da både han og jeg har været medlemmer af kommissionen, at han har tiltrådt lovforslaget. Efter i et møde med sine foreningsmedlemmer at have redegjort for det fik han 100 pct.s tilslutning fra medlemmerne, hvilket han har oplyst i kommissionen. Jeg erkender, at det ikke står i betænkningen, så det kunne det ærede medlem ikke vide; det er hermed sagt til oplysning for det ærede medlem.

Damsgaard: Den højtærede finansminister syntes særlig at hæfte sig ved de ting, som passede ind i en finansministers kram. Nu er det knap så billigt, som den højtærede finansminister mente; det drejer sig selvfølgelig om en fortaelse; man slipper ikke